

[Knud Lind]

om spejderkorps, og så er ministeren virkelig træt, for ministerens forgænger havde i den skriftlige redegørelse, som han afgav her i Tinget, tydeligt skrevet om spejderkorps.

Når man tænker på fru Kirsten Lee og andre, er det jo klart, at denne regering ikke rigtig ved, hvor den vil hen. Den ved ikke, hvordan den skal handle og gøre.

Så vil jeg sige, at når Socialdemokratiet nu i dette århundrede kommer med et motiveret dagsordensforslag, som er fornuftigt, stemmer vi ikke ud fra, hvem der har fremsat det, men ud fra det, der står i dagsordensforslaget. I år 2089 kommer de måske med det næste fornuftige, og så vil vi selvfølgelig også stemme ja.

Socialministeren (Aase Olesen):

Fru Ebba Strange stillede et spørgsmål til mig om, hvad der var nødvendigt at rette i bistandsloven for, at disse ordninger kunne træde i kraft.

Jeg må sige, at meget strengt juridisk set kunne vi egentlig nøjes med bistandsloven, sådan som § 33 er udformet, hvor man har bestemmelsen om, at man af hensyn til barnets tarv kan meddele henstilling eller pålæg med hensyn til barnets pleje, behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde under barnets ophold i eget hjem, eller man kan sørge for, at barnet anbringes uden for hjemmet, og man kan beskikke en personlig rådgiver for barnet.

Når fru Ebba Strange spørger, hvad det er, der mangler, må man vel sige, at det først og fremmest er viljen til at fastholde hensigten med disse bestemmelser – vilje og overskud, kan vi måske også sige – til at følge reglerne meget strikte, så man opnår det, man vil med den sociale kontrakt.

Den ændring, man kan forestille sig, og som vi vil arbejde på at få fremsat efter sommerferien, indeholder begrebet social kontrakt. Men det væsentligste indhold i en sådan ændring vil være bemærkningerne til lovforslaget, som kan give Folketinget anledning til via en lovgivning at bakke det synspunkt op, at det er vigtigt, at man sætter ind straks og holder meget fast i den plan, man lægger for den unge.

Mit svar til fru Ebba Strange er altså, at strengt taget kunne vi nøjes med de regler, vi har, men vi vil give Folketinget lejlighed til gennem en stramning af bestemmelsen at give klart udtryk for, hvordan man ønsker den opretholdt.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg vil takke ordførerne og sige, at jeg tolker debatten i dag som en ganske bred tilslutning i langt de fleste af indlæggene både til regeringens opfattelse af den ramme, der skal lægges for arbejdet med unge lovovertrædere, og for hovedsynspunkterne i det svar, jeg gav på forespørgslen.

Jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Knud Lind i en lille parentes, at jeg i hvert fald ikke er træt. Jeg har endda været så lidt træt, at jeg har gjort mig den umage ikke blot at gentage ord til andet, hvad der stod i redegørelsen fra november 1988, men at fremkomme med et indlæg i dag, som trak linjerne lidt anderledes op på nogle punkter og præciserede nogle ting, som trængte til det. Derfor synes jeg også, at jeg vil gentage, hvad jeg sagde i begyndelsen af mit svar på forespørgslen, nemlig at jeg opfattede debatten i dag som en redegørelse i fortsættelse af den, som blev afleveret til Folketinget i november 1988. Vi havde brug for den redegørelse, og jeg var glad for, at vi fik denne debat. Det er jeg også nu ved afslutningen, for den har givet et billede af, hvor bred interessen er for disse ting og for en række af de midler, som vi har peget på kan bruges i arbejdet med de unge lovovertrædere.

Debatten har også frembragt synspunkter, som naturligvis vil få betydning for det videre arbejde med problemerne. Jeg nævnte, at vi først ville gå i gang med et par udvalgte områder, hvor vi vil gå til bunds i problemerne, afprøve de forskellige muligheder og derefter brede det videre ud. Derved vil regeringen også få en række stimuli og kunne gøre sig en række tanker om, hvad det er, Folketinget er interesseret i, så vi er opmærksom på det, når vi går i gang.

I fortsættelse heraf synes jeg egentlig, at det dagsordenforslag, som S og SF har fremsat, er overflødig, også fordi jeg kan fornemme, at det er skrevet før mit indlæg i dag med større relation til, hvad der stod i redegørelsen af november 1988. Jeg har bemærket, at det netop omfatter det, jeg bebudede der skulle ske i den kommende tid, nemlig at vi ville gå i gang med at gennemføre en række tiltag for at få fyldt den ramme ud, som jeg har lagt hovedlinjerne for i dag. Jeg bebudede oven i købet, at der i den kommende samling ville blive fremsat lovforslag af både socialministeren og mig om hen-